

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemni srednji in prazni. — Inserati do 30 petek v Din 2, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst v Din 3, redni inserati petek vrsta Din 4. — Popast po dogovoru. Inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji. Din 12, za inozemstvo Din 25. Rokopis se ne vraca.

Uredništvo in upravljanje

Ljubljana, Knafova ul. 5

Telefon Št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODROŽNICE:

MARIBOR, Grajski trg Št. 8. — CELJE, Kocenova ul. 2. — Tel. 190. NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. Št. 26. Jesenice, Ob kolodvoru 101. — — —

Račun pri pošti ček. zavoda v Ljubljani Št. 10.351.

MOŽNOST IZVENPARLAMENTARNE VLADE V NEMČIJI

Glasovi o vladi diktature v slučaju nesposobnosti parlamenta za redno delo

Berlin, 30. septembra. List »Germania«, ki je glasilo državnega kancelarja Brüninga, poroča, da se je ugotovila v dosedanjih posvetovanjih državne vlade potreba vlade z diktatorskim sistemom v slučaju, ako bi se izkazalo nemogoče delati s parlamentom. Državne posle bi vodili dalje brez parlamenta sedanji kabinet dr. Brüninga na podlagi pooblastila državnega predsednika.

Berlin, 30. septembra. Spričev, ki imajo pasti v najbljžjem času, je značilen članek, ki so ga objavili listi nemške ljudske stranke. Po opisu težko položaja, v katerem se omenja možnost poraza Brüningove vlade v parlamentu, kakor tudi ovire, na katere bi naletela manjšinska vlada desnice ali levice, navaja ta članek: Kot izhod si je mogoče misliti sestavo kabineta nestrankarskih strokovnjakov in oseb, ki se jim mora dati v danem primeru pooblastilo za izvedbo velepoteznih reform na podlagi čl. 48 ustave. Ta možnost se more tudi zato upoštevati, ker so problemi finančne in davčne reforme, gospodarske sanacije ter reforme državne uprave narasli že pre-

ko moči in sposobnosti državnega zobra, zlasti v njegovem sedanji sestavi. Značilno je tudi to, kar pišejo »Münchner Neueste Nachrichten«, ki imajo običajno dobre informacije iz okolice državnega predsednika. Tako pravi ta list: Imamo vzrok za domnevno, da se osiveli državni predsednik noče ukloniti diktaturi večine državnega zobra in kakor že prej predstavlja s tem trajno voljo nemškega ljudstva, ki je stalna in se ne vznemirja od nobenih volitev. Tej volji se sploh ne postavlja vprašanje, ali naj se išče državoborska večina s socialnimi demokrati ali narodnimi socialisti, temveč zahteva: da se krene od slabotne, trenutne in večini služeče politike splošne neodgovornosti.

Hitler o svoji politiki

London, 30. septembra. Dopisnik »Daily Mail« je imel priliko govoriti v Leipzigu s Hitlerjem. Isti list je objavil pred kratkim članek o zadnjih volitvah v Nemčiji, v katerem je lord Rothermere zelo hvalil Hitlerja in naglašal velik uspeh njegove agitacije v Nemčiji.

Hitler je dopisniku »Daily Mail« izjavil, da visoko ceni članek Rothermera, ker Nemci niso navajeni, da jih razumejo drugi narodi. Lord Rothermere je hotel opozoriti svet na težavne razmere, v katerih živi Nemčija, ki ima po 12 letih suženjstva, naloženega, vendarleska pogoda pravico, da postane enakopravna z drugimi narodi. Lord Rothermere je spoznal, da se ne sme več izizzati in spravljati v obup tako velikega naroda, kakor je nemški in ga tirati z brezmiselnim in maščevalno politiko v načrtu boljševizmu. S svojim člankom je nastavil veliko uslužbo Evropi in je upati, da bodo njegovi nasveti pripomogli k prijateljski ureditvi evropskih zadev.

Očitali so mi, je nadalje dejal Hitler, da pripravljam v Nemčiji državni prevrat. Nič bolj brezmiselnega kot ta obdobje. Kako naj mislim na revolucion, ko razpolaganje v zbornici s 107 mandati, ki jih bom gotovo pri prihodnjih volitvah še podvojil.

Končno je Hitler izrazil upanje, da bodo veliki novinarji, kakor je Rothermere, v sedanjem veliki evropski krizi pripomogli razločju polozaja in da Angleži v Nemčiji ne bodo vedno ostali medsebojni sovražniki.

Pred sestavo avstrijske vlade

Dr. Seipel prevzame zunanje ministrstvo — V Vaugoinovo vlado vstopijo tudi zastopniki Heimwehra

Dunaj, 30. septembra. Bivši zvezni kancelar dr. Seipel je izjavil, da je pripravljen prevzeti v Vaugoinovem kabinetu zunanje ministrstvo. Vojno ministrstvo bo novi kancelar vodil dalje. Vaugoin namerava še nocoj sestaviti novo vlado. Kakor javlja »Reichspost«, bo Heimwehr zastopan v vladi po enem ali več ministrih. Ni izključeno, da bo knez Starhemberg sam vstopil v vlado. Druge podrobnosti o sestavi vlade bodo odvisne od končnovljevanja.

nih sklepov današnjih konferenc velenjem in Landbunda. Na vsak način je treba za danes pričakovati sestavo vlade. Ako bo Vaugoin sestavil manjšinsko vlado, bo takoj po imenovanju vlade sklical ministrski svet, ki bo predlagal zveznemu predsedniku razpust parlamenta. Odločitev zveznega predsednika o tem predlogu se pričakanje za danes ali najkasneje za jutri. Kot dan novih volitev bi v tem primeru prišel v poštev 16. november.

Pravilnik o gozdarski službi

Podrobnejše določbe o organizaciji gozdarske službe pri splošni državni upravi

Beograd, 30. septembra. V smislu zakona o gozdih je ministrstvo za šume in rudnike izdal pravilnik o organizaciji gozdarske službe pri splošni državni upravi. Poleg drugih vsebuje naslednje določbe:

V posebnih razmerah morejo biti imenovani počitni šumarski referenti za dva ali več srezov skupaj. Posamezna področja referentov odredi ban na predlog šumarskega odseka. Šumarski objekt pri občem upravnem oblastvu imenuje v smislu zakona o uradnikih v glavnih skupinah kralj, ostale pa minister šum in rudnikov, razen uradnikov do zaključne III. kategorije 2. skupine, ki jih postavlja, premešča in upoštevajo. Šumarski referent pri občem upravnem oblastvu more biti samo šumarski strokovnjak s popolno fakultetno izobrazbo ali njej enako visokošolsko izobrazbo, more samostojno opravljati šumarsko gospodarstvo. Za šumarsko tehnično pomočno objekt se zahteva, da je napravilo predpisani izpit za to službo. Nadlogarji morajo imeti razen tega še deset let efektivne šumske pomočne službe. Šumarskemu strokovnemu in pomočnemu objektu pri upravnem oblastvu pripada za službeno potovanje povrnitev stroškov na račun strank, če se je izvršilo potovanje na njihovo zahtevo ali če to predpisujejo pooblaščene določbe zakona ali naredbe. Šumarsko objekt pri občem upravnem oblastvu sme opravljati tudi privatne posle, toda samo z dovoljenjem ministrstva za šume in rudnike, če ni ta njihov privatni posel v nasprotju z njihovo službo in če ne ovira njihovih službenih dolžnosti. Šumarsko

osobje pri občem upravnem oblastvu ima pravico nositi strelno orožje, dočim ga šumarsko tehnično pomočno objekt mora nositi. Celokupno šumarsko objekt občega upravnega oblastva stoji pod vrhovnim nadzorstvom ministra za šume in rudnike, ki mu pripada pravica za nadzorovanje dela celokupnega objekta tudi po odpodanju.

V nadaljnem se naštevajo posli, ki spadajo v pristojnost odseka za šumarsvo pri banskem upravi. To so med drugim šumarsko-tehnična služba, šumarska policija, organizacija šumarske službe, odobravjanje šumarsko-gospodarskih načrtov, nadzorovanje šumskoga gospodarstva po vseh gozdovih, zlasti onih, ki stojijo pod glavnim nadzorstvom, izvajanje zakona o gozdovih in sicer stvarnih naredb in predpisov, pozdravjanje gočic, nadzorovanje nad drevesnicami, ki se vzdržujejo z državnimi ali banovinskimi sredstvi, odobravjanje cenikov za šumske proizvode, evidenca izkoriscenja šum itd. Razen tega ureja vzgajanje in izvoz divjadične ter se mu predlagajo v odobritvi načrti za vse tehnične dela, v kolikor ne presegajo zneska pol milijona dinarjev. Odseki za šumarsvo morajo paziti, da so vsi nameščenci strokovno kvalificirani. Najkasneje vsakega meseca maja imajo odseki predlagati ministrstvu za šume in rudnike letna poročila o vseh šumarsko-skošljivih oddošajih v banovini. Nadlogarje imenuje ban na predlog šumarskega odseka in spadajo v kategorijo zvanicnikov s posebnim statusom. Njihova dolžnost je skrbeti za čuvanje in zaščito gozdov ter divjadične v svojem službenem področju. Nadlogarji se ne smejo baviti s kakimi drugimi službami, zlasti pa ne

Buenos Aires, 30. septembra. Po zadnjih vesteh se je tudi v Ecuadorju notranjepolitični položaj zelo poostrežil. Po odstopu notranjega ministra Morenza in državnega podnajemnika v notranjem ministrstvu je sedaj odložil svoje mesto tudi predsednik republike, Ayora. Za predsednika je bil imenovan dosedanjši vojni minister polkovnik Guerrero.

Poplavne v Italiji
Milan, 30. septembra. Poplave v provinci Livorno so povzročile veliko materialno škodo. Samo na enem posetu se ceni škoda na pol milijona lir. Med Tessino in Libono so uničeni vinogradi v širini 12 kilometrov.

Nesreča na Lagu Maggiore
Rim, 30. septembra. Med vožnjo z motornim čolnom, v katerem se je vozil znameniti milanski industrialec in podpredsednik vtorčnega sejma Granelli na Lagu Maggiore, je nenadoma nastala strahovita nevihta. Sin, nečak Granellia, ter mehanik so skočili s čolna v vodo, ker se je vžgal rezervoar z bencinom. Požar se je posrečil, plavajoči pa so omagali ter utečili. Pomoč je bila nemogoča zaradi teme.

Padec žitnih cen

Chicago, 29. septembra. AA. Cena žit je ponovno padla za povprečno 4 centime. Padec prispevajo vsestevem, da je Rusija načela nove tovorne ladje za prevoz svojega žita na svetovna tržišča.

Italijanski tisk o bruseljskem procesu

Odmev odsodske atentatorja na italijanskega prestolonaslednika — Napadi italijanskih listov proti predsedniku bruseljskega sodišča

Rim, 30. septembra. Mika odsoda potrošnega sodišča v Bruslju atentatorja na italijanskega prestolonaslednika Umberta in posebno še govori o pozicijah vodiljev na procesu, ki so izveneni v ostro odsodo fašističnega režima, je izvajala v italijanskem tisku živahne proteste. Listi očitajo lahkomiseln širokogrudnost predsedniku sodišča, češ, da je postal sodna dvorana z njegovim dovoljenjem torisce za agitacijske govore italijanskih pozicijskih vodiljev. Zadeva je italijanski tisk tem bolj neprijetna, ker so odlični italijanski parlamentarci temeljito razglašili fašistični režim in svojim nastopom se očitajo silni vtis tržaškega procesa in justifikacije štirih Slovencev.

La Tribune piše: Pričakovali smo, da bo Belgija upoštevala italijansko-belgijske odnosnje, italijanskega prestolonaslednika in njegovo sogrobo. Proces pa je pokazal, da smo se motili in da je postal Belgija zavetišče protitalijanskih elementov, ki v zvezi z prostozidari streme za izpremebo sedanjega režima v Italiji. S tem je Belgija grdo kršila zakone gostoljubnosti in pokazala, da je pozabila na italijansko-belgijsko bratstvo v svetovnem vojnem napadom protifašističnih elementov, ki so se zadnje čase zelo očitajo s prijekom tisočnih beguncov, prihajajočih v vedno večjem številu v inozemstvo.

»Popolo d'Italia«, ki naglaša, da so italijanski begunci uporabili bruseljski proces za nesramno gonjenje proti režimu, ki je italijanske borce v svetovni vojni obravalo pred zapovajanjem in žalitvami v letih 1919. do 1921. List protestira proti predsedniku bruseljskega sodišča, ker je dovolil, da se je sodna dvorana izpremenila v navadno politično zborovanje protifašističnih krogov.

»Corriere della Sera« naglaša, da je atentator priznal svoje dejanje, kjer je tudi na pošto ga branitelji Nitti, Turati in drugi naslikali kot jagne in uporabili to priliko za najbolj prostataške napade na fašizem v kraljevo rodbino. Končno poudarja, da je bilo obnašanje pozicijskih vodiljev podjet, ker so na nevtralnih tleh napadli sovražnika, ki se ni mogel braniti. Kakor se zdi, je zbudil bruseljski proces za fašističnih krogov v Italiji veliko razburjenje in skrb za prihodnost. Sodba o fašizmu, izrecene pred bruseljskim sodiščem, so globoko odjeknile v vsej Evropi in se poslabšale stališča fašističnega režima, ker je izpostavljen zadnje čase odločnem napadom protifašističnih elementov, ki so se zadnje čase zelo očitajo s prijekom tisočnih beguncov, prihajajočih v vedno večjem številu v inozemstvo.

Zelo ostro napada bruseljski proces

Imperialna konferenca v Londonu

Izjave državnega tajnika za dominijone o programu britanske imperialne konference

London, 30. septembra. A. Včeraj je državni tajnik za dominijone Thomas podal novinarjem izjavilo o glavnih točkah programa imperialne konference, ki se otvoriti jutri. Med drugim je izjavil, da so bile glede na odnos s med državami britanskega imperija glavne smernice ustavnega stanja določene že na imperialni konferenci leta 1926, ki je izdelala definicijo položaja in medsebojnih odnosa jezikov samoupravnih enot, ki tvorijo Veliko Britanijo in dominijone. Poročilo te konference je pojasnilo kakega življenskega pomena je načelo sodelovanja z britanski imperijem. Sedanja konferenca bo rešila še najavljeni vprašanja pravnega položaja. Poročilo priporoča, naj se ustvari poseben odbor, ki bo razpravljal o tem. Ministro je izjavil se je sestala v Londonu izredna konferenca, ki je razpravljala o zakonodaji dominijonov in o trgovskem in plovarem zakonu. Ta konferenca je predlagala, naj se ukinje neke omejitve suverenosti dominionskih zbornic, češ da so zastarele. Politični krogi menijo, da ovirajo omejitve ustavnega razvoja dominijonov. Zato je potrebno, da se ukinje in tako v polni meri zagotovi svobodno in popolno sodelovanje enakopravnih delov britanskega imperija. Nadalje bo imperialna konferenca razpravljala o važnih zunanjopolitičnih in obrambnih vprašanjih. Pri tem bo brezvonom razpravljala o delu za zagotovitev svetovnega miru, kar je cilj, ki mu je posvečala sedanja vlada od svojega obstoja vse svoje moči in je zato sklenila londonsko pomorsko pogodbo ter pristopila k konvenciji o opečkih klavzulih. Naravno je, da bo mirovna akcija angleške vlade veliko bolj uspela, ako bo uživala podporo vseh delov britanskega imperija. Zato bo ena izmed glavnih nalog konference, da razpravlja o akciji v korist varnosti in razprtive.

Nadajde bo konferenca razpravljala o gospodarski politiki britanskega imperija, ki je v veliki meri odvisna od dobre volje raznih vlad. Na vsak način bo konferenca skušala spraviti v sklad gospodarske interese posameznih delov britanskega imperija in odpraviti vse, kar vzbuja medsebojno nezaupanje. Blagor britanskega imperija je v veliki meri odvisen od razvoja industrije in zato bo konferenca skušala najti sredstva za gospodarsko povzdrogo in razvoj trgovine in industrije.

Kneza Arzen in Pavle na poti skozi Ljubljano

Ljubljana, 30. septembra. Z današnjim jesenskim brzovlakom, ki se ustavi ob 9.04 v Ljubljani, sta se pričeli iz Bohinjske Bistrike knez Arzen in knez Pavle. Vlak je stal na postaji nekaj minut, nakar sta visoka gosta nadaljevala potovanje v Beli Manastir. Kneginja Olga je ostala še dalje v Bohinju.

Minister Serneč izročil banske posle

Ljubljana, 30. septembra. Davi je prispel v Ljubljano z beograjskim brzovlakom ministru za šume in rudnike inž. g. Dušanom Sernečem. Na kolodvoru sta se sprejela podoba dr. Pirkmajer in železniški direktor dr. Borko. Minister inž. Serneč se je takoj odpeljal na svoje stanovanje, dopoldne pa je izročil posle banske uprave podpodbana dr. Pirkmajerja kot vršilcu dolžnosti bana.

Petrolejski vrelci v Nemčiji

Mladinsko in starostno skrbstvo Ljubljane

Socijalne dajatve mesta so narasle od 1. 1920 za 2,905.928.50 Din.

Ljubljana, 30. septembra.
Nekateri ljubljancani misljijo, da so vsakokratne dajatve za socijalno politiko neproduktiven kapital ali zlo, katerega bi ne smeli zagovarjati. Zoper drugi so mnenje, da Ljubljana v splošnem ne posveča zadostne pažnje socijalnim prilikam širokih plasti prebivalstva in da so socijalne dajatve mesta nezadostne. Da vidimo, kdo ima prav, si hočemo na kratko ogledati vprašanje socialne politike Ljubljane.

V interesu naroda, države in končno vsega prebivalstva našega mesta je, ohraniti splošnosti zdravega, koristnega ter delažmožnega občana. To se pa more doseči le s pravilnim izvajanjem socijalne politike, ki je samo upravljanje organskega kapitala človeške družbe. Le mesto, ki ne vodi socijalne politike samo v mehah občinskega reda ter domovinskega in ubožnega zakona, more z gotovostjo računati na popolni pregrad, razmah in razvoj.

Posebno pažnjo pa mora posvečati mestu otrokom in mladini sploh. Vsakdanje življenje Ljubljane nam namreč dokazuje, da povroča pomankljivo ali zanikerno vzgojeno ali celo demoralizirano mladino pozneje mestu občutne stroške z lečenjem po bolnišnicah in hiralnicah, blaznicah in sličnih zavodih, ali pa pada v življenju vedno globlje in kot posopejeno nesreča vse svoje življenje romu od sodišč do jetnišnic, od ene odgonske postaje do druge ter načadno konča svoje izgubljeno življenje v zaporu, hiralnic ali blaznic.

Taki domačini so leta in leta od svojega žalostnega konca v velikim finančno bremenu domovini in občini. Ljubljana se celo v prvih povojskih letih ni polagala posebne važnosti na svoje mladinsko skrbstvo, kar se — z ozirom na visoko povisjanje izdatkov v zadnjem desetletju za oskrbovanje ljubljanskih odraslih domačinov v raznih zavodih — bridko maščuje!

Tako je n. pr. še 1. 1920. ljubljansko mestno načelstvo izdalo za oskrbovanje od-

raslih domačinov v raznih zavodih 48.986 dinarjev 50 para, za skrbstvo ljubljanske mladine pa samo Din 18.605, dočim je predvideno v mestnem proračunu za tekoče leto za oskrbovanje odraslih ljubljancanov v raznih zavodih izdatkov že v znesku 1 milijon 807.414 Din, za mestno mladinsko skrbstvo pa Din 935.000. Od prevrata do danes je pa izdalо ljubljansko mestno načelstvo za oskrbovanje odraslih domačinov v raznih zavodih Din 11.832.232, za skrbstvo mladine v tej dobi pa Din 5.461.635.

Poleg oskrbovanja domačinov v zavodih mora ljubljansko mestno načelstvo izplačati ubožnemu domačinom kot starostno in ubožno preskrbo tudi redne in izredne podpore. Tako je n. pr. še 1920. Ljubljana izplačala odraslim domačinom Din 42.500 podpor, za tekoče leto je pa v mestnem proračunu previden teh podpor že za 1 milijon 190.000.

Potematem je ljubljansko mestno načelstvo izplačalo svojim odraslim domačinom leta 1920., ko je štelo mesto 50.433 prebivalcev, za starostno preskrbo 91.485 Din 50 para, za mladinsko skrbstvo pa 18.605 dinarjev; a za letos, ko šteje mesto 58.398 prebivalcev, je bilo primorano določiti v mestnem proračunu za starostno skrbstvo ljubljancanov že Din 2.997.414, za skrbstvo ljubljanske domačine mlađine pa Din 935.000.

Povišanje izdatkov za starostno skrbstvo ljubljanskih domačinov od leta 1920. do danes z Din 2.905.928.50 je poleg posledi vojnih in povojskih časov pripisovati v glavnem nezadostnemu vpoštevanju mladinskega mestnega skrbstva sploh, tako v prvih povojskih letih, kakor tudi v predvojni dobi. In kot smo zgoraj videli: vse to se Ljubljani že danes bridko maščuje!

Da se v prihodnje omrežijo tozadovni mestni izdatki ter slične negativne postavke v socijalnem skrbstvu Ljubljane, je dolžnost mesta, posvečati otroškemu in mladinskemu skrbstvu sploh čim večjo pozornost.

O petju kot umetnosti

Kdor duše sam nima, je v nobeni šoli ne more dobiti — Brez duše pa ni umetnosti

Ljubljana, 27. sept.
Dovoljeno naj mi bo še vprašanje, ali je učitelj petja lahko kot učitelj — umetnik, ali je učenec, ko je zapustil učitelja, umetnik, že tudi umetnik, dalje še, kako se zgradi in nastane umetnina.

Da si na to vprašanje odgovorimo, primorajmo slikarja in kiparja z učiteljem petja.

Bil sem na zadnji Magoličevi razstavi. Med razlagom je razstavljalec povedal Številnemu občinstvu, kako je postal slikar. V mladosti je bil straten kvartopirec in nekoč mu je tovarš plačal izgubljeno igro z barvami namesto v denarju. Tako je Magolič prišel do barv in začel slikati. Tudi kipar mora imeti potrebnii material, če hoče izklesati kip. — Vsek slikar pa tudi ve, da se dobre razlike dobre, pa tudi različno drage barve. In kipar? Ali nima na izbiru različnih vrst marmora, ki niso enako trde in se tudi ne dano enako obdelovati? Prav tako si mora tudi učitelj petja najprej ogledati material, t. j. glas učenca. Kako sodijo drugi o našem poveškem materialiju, nam pojasnjuje tale primjer: Praški »Hlahol« je koncertiral v Ljubljani. Navdušenje je bilo splošno. Ljubljanski Čeh je hotel napraviti poklon in mi je rekel: »Ah, da imamo mi vaše glasove, ves svet bi osvojil!« Jaz pa sem mu vrnil poklon, rekoč: »Če bi pa mi imeli samo polovico vaše tehnike, bi nas prav gotovo angažiral sam sv. Peter za stalni ensambli v nebeskem kraljestvu.«

Tako imenovanih »velikih glasov«, ki so vredni vsakega učiteljevega truda, nimirjev v izobilu. Mi Slovenci smo pa sredni, da se lahko ponasmamo z obično prav dobraga materialja, katerega je vredno izobraževati. Naši odločilni glasbeni faktorji pa tega ne vidijo, ali pa nočelojo videti. Kiparju se pogosto zgodi, da dobri navidezno prav dober material, ko ga pa začne obdelovati, se pokaže nedostatki. Podobno se zgodi tudi prav pogosto učitelju petja. Da iz takega, navidezno zdravega, v resnici pa bolnega materiala, ne more tudi največji umetnik napraviti umotvorja, je jasno ko beli dan. Kakor pa je slika, kip živ dokument ustvariteljeve umetnosti, takoj mora soditi tudi učitelja petja po njegovih učencih.

Poglejte umetne cvetice! Večina je tak umetniški nestvor, da jih spožna že na kilometre daleč kot proizvod človeške roke. Kraljica Šimiris pa je bila baje tak a umetnica v izdelovanju umetnih rož, da je prevarila s svojimi umotvori celo čebele in metulje. Prav tako kažejo tudi učenci — pevci s svojim pačenjem na kakovost nihovega mojstra. Čim bolj naravno pojete pevec, tem večja umetnina je njegovo petje. Narava je pa že vrhunc umetnosti.

Pa ste že kdaj gledali, kako ustvarja slikar, kipar svoj umotvor? Najprej si napravi skico, ki jo popolnjuje dan za dan, zdaj na tem, zdaj na onem mestu. Ali — te pa že morda videli portretista, da je začel najprej izdelovati nos, na katerem ima meneč dražestno bradavico? Za nosom pa bi prišla na vrsto usta in celo itd. Ne! Ce bi portretist tako slikal, bi napravil taknili, padel je in si złomil desno nogo.

Moral je v bolnici in poroko se preložiti. Toda samo za teden dni. Matevž je bil namreč mnenja, da ni vredno čakati in odlašati in zato se je davi ob 9. v bolnici vršila poroka. Poročil ju je kurat Slana, priča sta pa bila dva bolnika. Pa recite, če ni Matevž junak in fant od fare.

In kako postopa kipar? Ali ne bo izklesal kipa najprej v grobini? Če je potem se bo šele spuščal v pedantno izletavo posameznih delov? Prav tako kakor slikar, bo tudi kipar popolnjeval svoje de-

Samo da je konec skušenj

Režiser prof. O. Šest o jutrišnji premijeri »Sna kresne noči«

Ljubljana, 30. septembra.
»No, gospod »Radovednež«, ali pa ljubljansko »Firbeck«, ste spet pristi? Kaj bi pa radi izvedeli? — O začetku sezone, o otvorenitveni predstavi?

Ce že mora biti in ako mislite, da to vaše čitatelje zamira, pa naj bo! — Torej v sredo 1. oktobra otvorimo vrata naše »hišice« za deset mesecev. To pot s Shakespearejevo komedio »Sen kresne noči«, takoj zato premiero pa jih pride še cela vrsta; o teh vam bodo povedali ostali kolegi kači, več.

Hvala bogu, da je konec skušenj, kajti veste, čas po počitnicama pa do začetka sezone je zame, in mislim za vse, najbolj zoper. Od jutra do včerja delate in poizkušate, narejenega ni pa nič. Ko da delo stoji, je videti, nikamor se ne premakne vsa zadeva. — V tem času, od 11. avgusta pa do danes, so se vršile v drami vsak dan po tri, včasih celo štiri vaje in za marsikaterega igralca je bilo dnevnpo 10 delavnih ur, in to je zelo mnogo.

Za »Sen kresne noči« smo imeli okroglo trideset vaj. Pred desetimi leti smo igrali »Sen« v operi z opernim orkestrom in zborom. To pot smo se osamosvojili in je ves veliki aparat zmogla drama sama. — Poleg ostalih običajnih sodelavcev sem imel kar štiri kapelnike. Kapelnik Svetel je delal z baletom, dirigent »Ljubljanskega Zvonca«

g. Prelovec se je s svojimi pevkami ljubezno odzval povabilu in naštudiral zborovo točko, gospa Jermanova je korepetirala naše skušnje na odru — vse skupaj pa je pozvezal v celoto z orkestrom dirigent dravsko divizije, g. višji kapelnik dr. Čerin.

»Sen kresne noči« smatramo po desetih letih za popolnoma novo delo, ker so vsi sodelujoči, razen gg. Daneša in Pluta novi, ozir. nihče ni nastopal v takratni uprizoritvi. Stoj, pardon, Vida Juvanova je bila takrat »Pajčevina« — danes igra pa Španka — kar pomeni zanj, da je dobro predla.

Uprizoritev je popolnoma nova in se bistveno razlikuje od prejšnje. Režiser je star — deset let starejši, da, da, leta teko, kaj gospod Firbeck? Imamo pa novega inšcenatorja, g. Ulijančevu, zelo spretnegadečka in pa nekoga, ki si piše za Pollaka, ki je šival na Burgtheatru kostume, in kateremu pravimo »filozof«, ker strela zmerja pri vsaki krpi filozofira! Oba sta spret-nega na gledališču strokovnjaka.

Stara je samo večnomlada Mendelssohновa glasba in star je tekst. Par verzov smo odpri, par črtali in tako gremo v otvoritev. Želite še kaj? O Schillerjevih »Razbojnikih«? Ne, tu se uprem — najprej naj bo »Sen« odsolan, potem vam pošljem pa »Razbojnike« na glavo — in gorje si ga vam.

Profesor D. Volavšek pri Abrahamu

Ljubljana, 30. septembra.

Minulo soboto je ugledal Abrahama profesor Tehnične srednje šole g. Davorin Volavšek.

Jubilant je znana, tipična ljubljanska osebnost, ugleden, splošno priljubljen pedagog, agilen prosvetni delavec, izvrsten predavatelj, mož krepkih nazorov in neustrašen pravicoljub, vse svoje dni (tudi kot c. k. profesor v težkih vojnih letih!) odločen in navdušen Jugoslovan čistega kovača, imeniten družabnik — pri vsem tem pa izredno skromen in kot kruh dober človek.

Rodil se je v Piščah na Štajerskem, gimnazijo je obiskoval v Celju, kjer je že pridom pisal za ondotno »Domovino«, univerzitetne nauke je poslušal v Gradcu. Služboval je na gimnazijah v Mariboru in Ljubljani, od 1. 1918 je profesor zgodovine in zemljepisja na Tehnični srednji šoli.

Svoje dni se je prof. Volavšek, ki je že od nekdaj veren prijatelj narave, z vso njemu lastno vmeno zelo tehtno bavil z entomologijo. Njegova zbirka hrôščev in metuljev je bila koncem leta 1918 ena največjih v Sloveniji (okrog 30.000 komadov).

Velike zasluge si je pridobil jubilant z umetniško društvo »Probudo«, kateri je bil sestavljajoči član. Zadnji leti pa je delal v skupini »Gremijalne trgovske šole« v Ljubljani, zastopnik obretništva Rebek in Kapež, staro boročno obretništvo Franchetti, zastopnika pomočniškega zbornika Kovač in Meličar, graditelj šole mestni stavbnik Miroslav Zupan, končno ves učiteljski zbor z ravnateljem Grumom in vajencji in vajence, ki so popolnoma napolnili veliko dvorano doma.

Svečanost je otvoril s kratkim nagovorom g. Ivan Jelačin st., ki je omenil žrtve ljubljanskega trgovstva za lastni šolski dom in izreklo željo, naj bo ta dan zapisan v zgodovini ljubljanskega trgovstva z zlatimi črkami v trajan spomin složnega dela in truda. Nato je izročil g. Gregorcu kot načelniku gremijalne trgovske šole Kavčič, načelnik v podnjeni gremijalne trgovske šole, v Ljubljani, zastopnika obretništva Rebek in Kapež, staro boročno obretništvo Franchetti, zastopnika pomočniškega zbornika Kovač in Meličar, graditelj šole mestni stavbnik Miroslav Zupan, končno ves učiteljski zbor v nadaljnju upravljanju predsedniku šolskega odseka g. Kavčiču.

G. Gregorcu je v kratkih besedah opisal nacionalko borbo našega trgovstva za osamosvojitev tudi na področju strokovnega trgovskega šolstva, izreklo posebno zahvalo mestni občini, ki je skozi 25 let nudila gremijalnemu šolstvu gostoljubje in vsestransko podporo in nato izročil šolsko poslopje v varstvo.

G. Gregorcu je v skupini »Gremijalne trgovske šole« in Štajerskem, ki je omenil žrtve ljubljanskega trgovstva za lastni šolski dom in izreklo željo, naj bo ta dan zapisan v zgodovini ljubljanskega trgovstva z zlatimi črkami v trajan spomin složnega dela in truda. Nato je izročil g. Gregorcu kot načelniku gremijalne trgovske šole Kavčič, načelnik v podnjeni gremijalne trgovske šole, v Ljubljani, zastopnika obretništva Rebek in Kapež, staro boročno obretništvo Franchetti, zastopnika pomočniškega zbornika Kovač in Meličar, graditelj šole mestni stavbnik Miroslav Zupan, končno ves učiteljski zbor v nadaljnju upravljanju predsedniku šolskega odseka g. Kavčiču.

G. Gregorcu je v skupini »Gremijalne trgovske šole« in Štajerskem, ki je omenil žrtve ljubljanskega trgovstva za lastni šolski dom in izreklo željo, naj bo ta dan zapisan v zgodovini ljubljanskega trgovstva z zlatimi črkami v trajan spomin složnega dela in truda. Nato je izročil g. Gregorcu kot načelniku gremijalne trgovske šole Kavčič, načelnik v podnjeni gremijalne trgovske šole, v Ljubljani, zastopnika obretništva Rebek in Kapež, staro boročno obretništvo Franchetti, zastopnika pomočniškega zbornika Kovač in Meličar, graditelj šole mestni stavbnik Miroslav Zupan, končno ves učiteljski zbor v nadaljnju upravljanju predsedniku šolskega odseka g. Kavčiču.

G. Gregorcu je v skupini »Gremijalne trgovske šole« in Štajerskem, ki je omenil žrtve ljubljanskega trgovstva za lastni šolski dom in izreklo željo, naj bo ta dan zapisan v zgodovini ljubljanskega trgovstva z zlatimi črkami v trajan spomin složnega dela in truda. Nato je izročil g. Gregorcu kot načelniku gremijalne trgovske šole Kavčič, načelnik v podnjeni gremijalne trgovske šole, v Ljubljani, zastopnika obretništva Rebek in Kapež, staro boročno obretništvo Franchetti, zastopnika pomočniškega zbornika Kovač in Meličar, graditelj šole mestni stavbnik Miroslav Zupan, končno ves učiteljski zbor v nadaljnju upravljanju predsedniku šolskega odseka g. Kavčiču.

G. Gregorcu je v skupini »Gremijalne trgovske šole« in Štajerskem, ki je omenil žrtve ljubljanskega trgovstva za lastni šolski dom in izreklo željo, naj bo ta dan zapisan v zgodovini ljubljanskega trgovstva z zlatimi črkami v trajan spomin složnega dela in truda. Nato je izročil g. Gregorcu kot načelniku gremijalne trgovske šole Kavčič, načelnik v podnjeni gremijalne trgovske šole, v Ljubljani, zastopnika obretništva Rebek in Kapež, staro boročno obretništvo Franchetti, zastopnika pomočniškega zbornika Kovač in Meličar, graditelj šole mestni stavbnik Miroslav Z

K. R. G. Brown:

15

Vitez enega dne

Roman

— Kaj? — Čemu prav za prav počenjava to? — je ponovil Peter na ves glas. — Saj ni bila ukradena naja in slika. Moral bi bila povedati Bellerbyjevem, predno sta se odpeljala. Saj so bili oni otkradeni, ne pa midva.

— Gibbs bi pa čakal, da bi jim to povedala, kaj ne? — je odgovoril. — Pa se menda vendar ne bojite, gospod Cardinal.

Ker se to neumestno zbadanje Peteru ni zdelo vredno odgovora, je pogovor zopet zastal. Toda zdrava pamet se je vedno bolj oglašala. Zdaj, ko je lahko mirno premišljeval, je Peter spoznal, da sta se dala premotiti tretnutnemu čutu poštenosti in ne da bi vprašala zdravo pamet, sta se pognača kar na slepo srečo za atom. Nedvomno sta storila to iz hvala vrednejšega altruzizma, toda zdaj se Peter ni mogel ostresti misli, da bi bilo pametnejše, če bi bila obvestila sira Waltera o svojem odhodu in mu povedala, kje tiči vzrok. To je bila izključno zadeva sira Waltera in če bi se jima ne posrečilo dohititi tatu, kar je bilo zelo verjetno, bi ne bilo čuda, če bi Bellerbyjevi postrani gledali njuno nezaželeno dirko. Razumeti tudi ni mogel, zakaj je tativina slike Craiga toliko razburila. Za ljubitelja lepih slik in za njegove metode občevanja ni bil sicer prav nič navdušen, toda zdelo se mu je, da je njen stališče nekoliko pretirano. Koncem koncev je bil okrajen samo sir Walter. A Peter, čeprav je spoštoval in izpolnjeval zakone, ni mogel razumeti, da morejo biti Craigovi interesi sira Waltera tako pri srču. Zdelo se je pa, da Craigeve tativine ni nič manj razburila, kakor bi bila sira Waltera, če bi bil vedel, kaj se je zgodilo. Po Petrovem mnenju je pa bilo to enako čudno kakor odveč.

Vendar bi pa bilo napačno misliti, da je Petru pustolovski lov za atom že preseljal. Njegova navada ni bila razmišljati zaman o tem, kaj bi bilo treba storiti. In ker je bilo že prepozno vrnil se, že spoznal, da ne preostaja drugega nego nadaljevanje poti, dokler bo Marvelka s tem zadovoljna. Sploh pa, ko je o tem razmišljjal, je prišel do prepiranja, da ga prav nič ne vleče

nazaj. Njegovo življenje v splošnem ni bilo bogato na dogodkih in vsaka izprememba mu je bila vedno dobrodošla. Morda bi se dalo ugovarjati tako nepričakovanimu in nepremišljenemu izletu, toda kot način, kako prijetno preživeti nekaj ur, je bil imeniten.

Sicer je pa zadostovalo že samo dejstvo, da je želela tako gospodična Craiga, da je bil Peter z vsem zadovoljen. Ni je poznal še dolgo, vendar je pa že vedel, da bo zanj ukaz vse, kar koli bo predlagala gospodična. Bil bi jo ubogal, tudi če bi moral drveti za Gibbsem od enega konca Anglije do drugega. Zdrava pamet je sicer lepa reč, toda kaj je proti nekaterim mnogo primitivnejšim čustvom!

In tako je ljubezen premagala zdravo pamet in Marvelka je junashko požiral daljavo, kar je mogla. Veter je jima živilg mimo ušes in temna cesta je bežala pod kolesi avtomobila kakor širok trak, katerega odvija orjakova roka. Bilo je tako pozno ali bolje rečeno tako zgodaj, da so bile ceste prazne. Peter je delal s svojim kolesjem čudež. Po klancih in ovinkih, sem in tja je šlo, da je bilo veselje. Toda čeprav je pritiskal z nogo na akcelator, kakor bi ga hotel stlačiti v tla, se razdalja med njima in rdečo lučico ni zmanjšala. Da je sploh nista izgubila izpred oči, je bil jasen dokaz, da Gibbs ne sluti, da mu je nekdo za petami. Bil bi jima že davno ušel, kajti Marvelka se ni mogla meriti z modernim motociklom. Njena največja hitrost je baš zadoščala, da ni zaostala za motociklistom, vozečim srednje hitro. In tako je migljala rdeča lučica pred njima s kratkimi pre sledki kakor kresnica. Samo na ovinku ali pod gričem sta jo za hip izgubila izpred oči.

Cas je hitel. Gibbs in njegova preganjalca so pa ubirali pot čez nočno pokrajino. Naenkrat je gospodična vzkliknila:

— Ne dohitiva ga!

— Ne, — je pritrdil Peter.

— Toda mora vse da dohiteti!

— Če ga pa ne moreva. Saj je dovolj, če ga še nisva zgubila.

— Da, toda takole se menda vendar ne bova vozila ves dan.

— No, če se ne ustavi, da se obrijem in najem in če nama Marvelka ne odpove službe, bi se lahko vozila takoše mesec v mesec, seveda če bi nama Gibbs ne izgubil izpred oči.

— Ali bi se mu ne mogla malo približati?

— Peljeva se z največjo hitrostjo in samo srečnemu naključju se morava zahvaliti, da nama že davno ni izginil izpred oči. Če bi se mu približala, bi naju utegnil zasliti in predno bi nastela do pet, bi bil v Cornwallu.

— Zato se bojim, da bi ne krenil slučajno na stransko pot in da bi mogla midva to prezreti, — je dejalo dekle.

Peter na to ni odgovoril. Kaj bi mogel reči? In tako sta prevozila molče še dve milji. Petru se je že dolgo zdelo, da nekaj ni v redu. Tudi on se je bal, da lahko vsak hip izgubita svoj cilj izpred oči. Zato je dejal:

— Bojim se, da storit tako.

— Kaj mislite s tem? — je vprašalo dekle naglo.

— Nu, rdeča lučica se nekaj časa ni pokazala. Kaj niste opazili?

— Da, toda mislila sem, da se ni pokazala zato, ker dela cesta ovinke — oh, ... e sme vga zgrešiti. Gotovo se pričaka za teme ovinkom.

Ko sta pa prispeala na ovinek, ni bilo o rdeči lučici duha ne sluga. Kmalu sta spoznala, da je bila bojažen upravljena. Toda Peter je še vedno upal, da se rdeča lučica znova prikaže. Zato je poganjali Marvelko vedno dalje, dokler mu ni postalno jasno, da je ves trud zamoran. Začelo se je pologoma daniti. Česta je postala naenkrat ravna, kakor da se je neštetoč ovinkov že naveličala. In čeprav se še ni bilo docela zdanilo, je Peter dobro videl, da celo miloj pred njima ni žive duše.

— Gibbs je izginil, — je vzdihnil.

— Ustavite in poslušajte! — je predlagala Jeanne. — Morda pa zasliva motor.

Marvelka se je ustavila in Peter je ustavil motor. Nastala je tišina, ki je bila po peklenškem drdrjanju kar strašna. Potem so se začeli pologoma oglasati glasovi prebujajoče se narave, nekeje je zapel petelin svoj hreščecji jutranji pozdrav. Nekje na polju na levem stranu ceste je zaljal pes. Tudi ptice so začele peti v daljavi se je slišal vlak. Toda o motorju ni bilo duha ne sluga.

Tedaj je spregovoril Peter z opravičujočim glasom, kakor da je on vsega kriv:

— Gibbs je brez sledu izginil. Morada je zavil na stransko pot ali pa je pognal hitreje in je zdaj že daleč pred nama. Bojim se, da je zdaj vse zaman. Dekle je sedelo nekaj časa molče in zrlo v mlado jutro. Končno je vprašalo nekaj napatično:

Pred kolonizacijo Sibirije

Kratka zgodovina Sibirije pred naseljevanjem Rusov v tej ogromni in neizmerno bogati deželi.

O. Heller opisuje v svoji knjigi »Sibirija« začetke kolonizacije te ogromne, neizmerno bogate in dolgo neznane dežele. Sibirski arhivi, katere je proučil prof. J. E. Fischer, nudijo bogat in točen material o kolonizaciji Sibirije. Te arhive so ustanovili bojari, koščki atamani in guvernerji, ki so morali večkrat proti svoji volji zapustiti Rusijo in se napotiti na vzhod. Prvi so prodrali v Sibirijo novgorodski kupci, ki so prišli preko svoje kolonije Vjatke in »Pasu sveta«. O takratni Sibiriji vemo malo. Tudi Marco Polo nam podaja samo približno poročilo o ogromni deželi na severu, kjer je baje sam led z belimi medvedi in ljunžrci. Tatari so prišli z Mongoli iz Azije v ruske ravnine, toda prodirali so od jugovzhoda, ne pa od severa. Džingishanovi in Ogotjevi jezdecji so potisnili prebivalce sibirskih step v gozdove, kjer konji niso mogli naprej. Tatarska plemena so potisnili na skrajini severovzhoda Azije, v sedanjo Jakutsko oblast. Drugi so potovali skozi step ob toku Irtiša in Obra ter dosegli vznosje srednjega Urala.

Tatari in Mongoli so v prejšnjih stoletjih mnogi radi zamenjivali. Zdaj se ne da več točno ugotoviti, ali so bila plemena označena kot Tatari, Turkotatari ali čisti Mongoli. Znano je samo, da je nastala v začetku 15. stoletja ob Obu in Irtišu država, podobna državam Zlatega stana, hanatoma Kazana in Astrahanu. Tatarska plemena so bila pod vladom mongolskih hanov, katerih dinastije so izvirale iz Džingishanovega rodu.

Tudi takrat, prav avtor omenjene knjige, ko so kozaki prekoračili Ural in se napotili proti vzhodu, je bila Sibirija dežela zagonet. Pohod kozakov ni šel nepretrgoma, temveč se je ustavljal za celo stoletje. In tudi ko so postali kozaki vojaški kolonisti, njihove stanice pa etape za tisoč in tisoč političnih izgnancev, tudi takrat, ko so se kmetje v hrepenujeno po svobodni zemlji pomikali proti vzhodu, ko so prihajali v deželo staroverci, molokani, skopci, nemški menoniti in drugi sekantki, kar so se selili v Sibirijo iskalci zlata, lovci, pionirji in končno tudi inženjerji, ki bila ob ogromna zemlja še vedno

knjiga s sedmerimi pečati. Osvajalcji so jo osvojili, a vendar jim je ostala za prta.

Novgorodski kupci so prišli prvi k »Pasu sveta«, kakor so nazivali ob koncu 15. in v prvi polovici 16. stoletja pogorje Ural. Našli so tam Zirjane, Vogule in Samojede, ki so živelj še kot ljudje proti koncu kamenite dobe. Kot so vribiči so si pomagali z najprijetivnejšim orodjem. Novgorodci so se pomikali v dveh smereh, ob obali Ledenega morja in od enega pritoka Volge do drugemu, do vznosja Urala. Tukrat se je imenovala ta zemlja Jugrija po narodu Jugrov ali Ugrov, veči mongolske naroda, kateri se imata Evropa zahvaliti za Madžare, pa tudi za Fince in najbrž tudi za Estonce in Latinske. Novgorodci so trgovali z dragoceno kožuhovino, pozneje so pa našli sol in druge mineralne. Pošiljali so ob obali pogumne mornarje, ki so prodrali do Karskega morja in tja do reke Kare v južnem zalivu morja Kara. Od tu so pluli do Jaimala po manjših rekah in prenali čolne k jezerom. Med potjo preko nizkega gorskega grebena so našli pot po »Zeleni reki do ustja reke Ob.«

Ob je veljal za reko, ki prihaja na ravnost iz skrivnostne zemlje Kataja, iz jezera. Kataj pa ni bilo nič drugega nego Kitajska. Ob ustju reke Taz so ustanovili Novgorodci utrieno mesto, katerega zgodovina še vedno ni pojasnjena. To je mesto Mangazej, o katerem se trdi, da je bilo ustanovljeno leta 1450. Drugi pa pravijo, da so ga ustanovile prednje straže donskih kupcev odnosno kozakov še leta 1601. Tu se je zbirali do 2000 kupcev, ki so trgovali v prvi vrsti z dragocenimi soboli. Okrog leta 1620 je pa mesto propadlo. Baje so ga uničili Ostjaki. To je vse, karater pa pravijo, da so kozaki mesto začiali na povelje moskovskega carja. Zgodovinar Sibirije Fischer meni, da je propadlo samo po sebi, ko so donski kozaci zgradili mesto Turuhansk, ki je imelo za promet ugodnejšo zemljepisno lego. Mesto je bilo pozabljeno in še le v novejšem času so našli v tundri njega razvaline.

Prevažanje

vsakovrstnega blaga, bodisi kuriva, strojev, selitve itd. v Ljubljani in izven Ljubljane z vozovi na konjsko uprgo kakor tudi s tremi najmodernejsimi tovornimi avtomobili po dve-, tri- in sedem ton nosilnosti prevzema

SPEDICIJA TURK, LJUBLJANA, Masarykova cesta 9. Telefon interurban 2157. 81/T

>Mali oglasi<

Vsaka beseda 50 par. **Plačo se lahko tudi v znamkah**
Za odgovor znamku — Na vprašanja brez znamke ne odgovarjam — Najnajši oglas Dne 5 —

Železnato vino
lekarna dr. G. Piccoli-ja
v Ljubljani krepča oslabele, matovne, odraste in otroke.

58-T

MOTOR
Langen Wolf »Otto«, stabilen, ležec, 6 KS., na bencin ali surovo olje, 2 leti rabljen, pripravljen za pogon mizarških ali klijucnicačarskih delavnic, event. za večjo kmetijo, za 6500 Din. takoj prodam za 68.000 Din. Pripravljeno je za vsakega rokodelca. — Pojasnila daje Pavel Koščina, Gomilsko.

2541

POSESTVO
z novozidano hišo, tri četrt orala sadnega vrta, 2 velikima njivama, sredi Savinjske doline prodam za 68.000 Din. Pripravljeno je za vsakega rokodelca. — Pojasnila daje Pavel Koščina, Gomilsko.

2541

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

Površnika ne potrebujete, niti zimske suknje, če si nabavite

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546

— — — — —

DEZNI PLAŠČ
pri Jančigaju, Sodna ulica 1.
2546